

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. , 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря П.Т.А.
като разгледа докладваното от Д.И.П. Гражданско дело № 20211860100776 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от СДРУЖЕНИЕ „*****“, ЕИК: ***** чрез упълномощения адв.С. Е. от САК против ОБЩИНА З., ЕИК: ***** , с която се иска съдът да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 11000 лв. – главница, представляваща обезщетение за ползване от община З. без правно основание на собствените на Сдружение „*****“ движими вещи-обзавеждане и оборудване, намиращо се в сграда „*****“ в гр.З., ул. „П.М.“ №11 в размер по 1100 лв. месечно, за периода от 01.12.2020г. до 30.09.2021г., ведно със законната лихва, считано от 29.10.2021г. до изплащане на вземането, което вземане е предмет на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № ***/02.11.2021г. по ч.гр.д. № ***/2021г. по описа на РС-П.. Претендират се и разноски.

В исковата молба се твърди, че Сдружение „*****“ е собственик на активи-сграда „Дневен център на хора с увреждания“ гр.З., в т.ч. и намиращото се в нея обзавеждане и оборудване, придобити въз основа на Договор № ***** от *****/****г., сключен с Държавен фонд „З.“ гр.София, по силата на който фондът е предоставил на сдружението безвъзмездна финансова помощ за извършване на дейности по Проект № *****, а именно: „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“. Сочи се, че във връзка с реализиране на дейностите по така посочения проект с договор за учредяване на право на строеж № *****/****г., вписан под № 44, том 7, партида № *****, с вх. рег. № 1****/****г. на Служба по вписванията-П. и допълнително споразумение към него

от *****г., вписано под №***, том I, партида №*****, с вх. рег. № *****/*****г. на Служба по вписванията-П., Община З. е учредила на Сдружение „*****“ безвъзмездно за срок от 7 години право на строеж за цялостна реконструкция и ремонт на сграда /склад/ със застроена площ от 230 кв.м. в УПИ *****, кв.78 по плана на гр.З., отреден за *****, а съгласно действащия КККР на гр.З. представляващ Поземлен имот с идентификатор *****, включително всички спомагателни дейности, необходими за реализиране на правото на строеж, в т.ч. частите архитектурна, геодезия и вертикална планировка, електро, отопление и вентилация, ВиК, план за безопасност и здраве, пожарна безопасност и енергийна ефективност. Съгласно чл.3 от този договор правото на собственост върху построеното преминавала безвъзмездно върху собственика на земята – община З., след изтичане на уговорения в чл.2 срок от 7 години, като този срок изтичал на *****г., отчитайки за негово начало датата на въвеждане в експлоатация на строежа „Реконструкция на съществуваща сграда с промяна на предназначението ѝ в *****“, съгласно издаденото удостоверение за въвеждане в експлоатация №4/*****г. от Главния архитект на община З.. С договор за учредяване на право на пристрояване № *****/*****г., вписан под акт №28, том 6, партида №*****, с вх. рег. №1326/*****г. на Служба по вписванията-П., община З. учредила на Сдружение „*****“ безвъзмездно за срок от 7 години право на пристрояване за изграждане на пристройка- асансьор от 4 кв.м. към сграда „*****“, като по силата на договореното в чл.3 от договора правото на собственост върху пристроеното, преминавала безвъзмездно върху собственика на земята-община З., след изтичане на уговорения в чл.2 от договора срок от 7 години, който срок също изтичал на *****г. Сочи се, че на 06.07.2015г. между община З. и Сдружение „*****“, на осн. чл.18а, ал.4 ЗСП /отм./ и въз основа на решение № 540/27.01.2015г. на Общински съвет- З. бил сключен договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие, по силата на който страните се съгласили за съвместно предоставяне на социална услуга по чл.36, ал.2, т.5, б. „а“ ППЗСП /отм./- Дневен център за деца и/или възрастни хора с увреждания с капацитет 50 места, обслужващ населението на общините А., З., К., М., П. и Ч.. Съгласно чл.2 от този договор страните се уговорили социалната услуга да се предоставя в Дневен център за деца и/или възрастни хора с увреждания, намиращ се в сграда на адрес: гр.З., ул. „П.М.“ №11. Съгласно уговореното от страните в чл.5 договорът бил сключен за срок от 5 години, който срок изтекъл на 06.07.2020г., към която дата договорът е прекратен. Въз основа на така сключения договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие и във връзка с дейността на Дневния център за деца и възрастни хора с увреждания (понастоящем с наименование Дневен център за деца и младежи с увреждания), както и поетите от сдружението задължения за осигуряване на подходящи условия за предоставяне на социалната услуга, Сдружение „*****“ предало на община З. за ползване собствените му вещи- обзавеждане и оборудване, намиращо се в сградата на центъра, за което бил съставен приемо-предавателен протокол от *****г. Обзавеждането и оборудването е описано по вид и количество в исквата молба в табличен вид. На *****г. Сдружение „*****“ депозирало предложение

до Община З. с вх. № *****/****г. за уреждане на отношенията по повод сключения договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие с рег. № *****/06.07.2015г., прекратен на 06.07.2020г. с изтичане на срока му, като общината била уведомена, че след тази дата ползва без правно основание както сграда „*****“, така и предаденото ѝ от сдружението за ползване имущество (дълготрайни материални активи- собственост на сдружението), описано и в Протокол за инвентаризация от 12.10.2020г., изготвен между Сдружение „*****“ и Община З.. С предложението била отправена покана до Община З. за заплащане на обезщетение за ползване от общината без правно основание на собствените на сдружението вещи, в размер на 1100 лв. месечно. На 02.04.2021г. Сдружение „*****“ депозирало покана до Община З. с вх. № *****/02.04.2020г., като предоставило 30-дневен срок на предадените вещи, посочени в исковата молба по вид и количество, както и за заплащане на обезщетение за ползване от Община З. без правно основание на същите за периода от ****г.- 31.03.2021г. в размер на 4400 лв. До датата на депозиране от страна на Сдружението на заявление за издаване на Заповед за изпълнение в съда и до настоящия момент община З. не била върнала на Сдружение „*****“ предадените ѝ вещи. Сочи се, че след изтичане на срока по договора, считано от 06.07.2020г. и след изрична покана от сдружението за предаване на вещите, община З. ползва и държи тези вещи без правно основание, в т.ч. за иския период 01.12.2020г.-30.09.2021г., като за този период за сметка на сдружението, тъй като последното е било лишено от възможността да ги ползва, поради което за него е налице обедняване. Общината не била заплатила и обезщетение за ползване без правно основание на процесните вещи, въпреки изричната покана за това. Въз основа на подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №***/02.11.2021г. по ч.гр.д. ***/2021г. по описа на РС-П. за сумата 11000 лв.- главница, съставляваща обезщетение за ползване от община З. без правно основание на собствените на Сдружение „*****“ движими вещи- обзавеждане и оборудване, намиращи се в сграда „*****“ гр.З. в размер на 1100 лв. месечно за периода от 01.12.2020г. до 30.09.2021г., ведно със законната лихва, считано от 29.10.2021г. до изплащане на вземането, както и сумата *** лв. разноски за държавна такса и 600 лв. за адвокатско възнаграждение. Срещу издадената заповед за изпълнение било подадено възражение от длъжника Община З., като на кредитора, чрез процесуалния му представител било съобщено за възможността да предяви иск срещу длъжника относно вземането си, предмет на издадената заповед за изпълнение, което обуславя и правния интерес от предявяване на установителния иск по настоящото дело.

В срока по чл.131 ал.1 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответната страна Община З. чрез упълномощения адв. Е. К.-Д., с който е заявено, че исковите претенции са допустими, но по същество са неоснователни и недоказани. Сочи се, че община З. не дължи обезщетение за ползване на предоставеното имущество. Сочи се, че Сдружение „*****“ е придобило спорното оборудване със средства, които са предоставени по договор № **** от ****г., сключен с Държавен фонд „З.“, по силата на който фондът е предоставил на сдружението безвъзмездна помощ за извършване на

дейности по Проект № *****, като по сключения договор ищцовото дружество е ползвател на основание чл.32, ал.2 и ал.3 от Наредба №25 от 29.07.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Основни услуги за населението и икономиката на селските райони“ от Програма за развитие на селските райони за 2007-2013г. Оборудването било финансирано от ДФ „З.“, заедно с финансирането на строителните работи. Оборудването било част от цялостна реконструкция на съществуващата сграда под общо наименование на проекта, а именно: „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“. Условие за отпускане на финансовата помощ бил сключеният между Община З. и Сдружение „*****“ договор за учредяване на право на строеж № *****/*****г., с който общината учредила право на строеж на Сдружение с нестопанска цел „*****“ за цялостна реконструкция и ремонт на сграда /склад/ със застроена площ от 230 кв.м. в УПИ *****, кв.78, целият от 1300 кв.м. по плана на гр.З.. Доколкото договорът, сключен между ищцовото сдружение и община З. за отстъпено право на строеж било основание за отпускане на финансовата помощ от ДФ „З.“, който пък от своя страна, включва и оборудването, предмет на настоящия иск, ответникът счита, че правото на собственост и върху оборудването преминава безвъзмездно върху собственика на земята, поради това, че то е част от целия проект с наименование „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“. В този смисъл община З. се сочи, че не дължи плащането му, още по-малко обезщетение за ползване. Сочи се още, че с Договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие между община З. и Сдружение „*****“, на осн. чл.18а, ал.4 ЗСП и Решение № 540/27.01.2015г. на Общински съвет-З., страните се договорили съвместно да предоставят социална услуга по чл.36, ал.2, т.5, б. „а“ ППЗСП- Дневен център за деца и/или възрастни хора с увреждания. Договорът бил със срок 5 години и съгласно чл.4, ал.2 от него сдружението било длъжно да осигури подходящи условия за предоставяне на социалната услуга. Нямало изрично задължение за предоставяне на оборудването, нито клауза в договора, че след прекратяването му община З. ще дължи заплащане на оборудването или обезщетение за неговото ползване. Сочи се още, че Сдружение „*****“ не било изпълнило изискването на чл.18, ал.3 ЗСП да притежава лиценз, както и не било вписано в Агенцията за социално подпомагане, както било задължително по чл.18, ал.2 ЗСП. Поради това договорът не бил влязъл в сила, т.е. не бил меродавен и уговореният в него срок. Неоснователно се явявало твърдението, че след изтичане на 5-годишния срок, договорът е прекратен към 06.07.2020г. Твърди се, че община З. предоставя социалната услуга самостоятелно и до настоящия момент. Независимо, че договорът никога не бил в сила, с приемо-предавателен протокол от *****г. сдружение „*****“ предало на община З. за ползване оборудването, предмет на иска. В приемо-предавателния протокол не било отразено за какъв срок се предава оборудването, както и че същото се предава за ползване срещу заплащане на определена сума. Предаването се било случило много след сключване на договора за съвместно предоставяне на социална услуга, т.е. следвало да се счете, че имуществото се предава безвъзмездно и безсрочно, тъй като договорът не е могъл да се изпълни поради

неизпълнение на законови изисквания от страна на Сдружение „*****“. Неоснователно било твърдението, че община З. ползва без правно основание както дневния център, така и намиращото се в него оборудване, тъй като дневния център общината ползвала на самостоятелно основание като предоставя социалните услуги чрез делегирани от държавата дейности, а ищцовото сдружение нямало никакво участие в предоставянето на социалните услуги. Ответникът счита още, че не е налице обедняване на ищеца, тъй като същият не е изразходвал собствени средства за закупуване на оборудването. Поради така изложеното исковите претенции били неоснователни. Неоснователни били претенциите и по размер, тъй като наемна цена от 1100 лв. е неоснователно завишена и не отговаряла на обективната цена за ползване на описаните вещи. Не ставало ясно как е изчислено месечното задължение, респ. общата дължима сума. Тъй като главният иск бил неоснователен, не следвало да бъде присъждана и законна лихва върху сумата по иска.

Адв.С. Е.- процесуален представител на ищеца Сдружение „*****“ депозира в първото съдебно заседание молба, с която сочи, че пояснява и допълва исковата молба в частта относно мотивите ищецът да счита себе си собственик на процесните вещи. Соци се в молбата, че процесните активи- оборудване и обзавеждане, както и построеното съгласно учреденото от община З. право на строеж, са придобити от Сдружение „*****“ въз основа на Договор № ***** от *****г., сключен с Държавен фонд „З.“, по силата на който фондът е предоставил на сдружението безвъзмездна финансова помощ за извършване на дейности по проект № ***** – „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“ (което твърдение е част от исковата молба). Твърденията обаче се допълват с това, че условия за отпускане на безвъзмездната финансова помощ на кандидатите е извършване на инвестиция в инфраструктура, обзавеждане и/или оборудване за дейности, посочени в чл.4, ал.1 от Наредба №25 от 29.07.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Основни услуги на населението и икономиката на селските райони“ от ПРСР за 2007-2013г., за конкретния случай – инвестиция, извършена от Сдружение „*****“, е тази по смисъла на чл.4, ал.1, т.9, б. „б“ от Наредбата – изграждане и подобряване на центрове за социални услуги- грижа за възрастни хора и хора с увреждания (като дневни центрове и други). За изпълнение на одобрените от ДФЗ (със заповед № 03-РД/3132 от 06.12.2013г. на изпълнителния директор) разходи между сдружението и „*****“ ООД бил сключен договор за възлагане на строителство, изменен с анекс №1 от 13.12.2013г. С договора за строителство и анекса към него сдружението възложило изпълнение на строително-монтажни работи по проекта „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“ за кандидатстване за финансиране по мярка 321 за периода 2007-2023г. пред ДФЗ, в обема и съдържанието съгласно КСС, неразделна част от анекса. Възложените дейности били извършени от „*****“ ООД и предадени на Сдружение „*****“ с приемо-предавателен протокол за извършени СМР от 24.06.2015г., включващ и доставено обзавеждане и оборудване на обща стойност 188 328 лв. Действително изпълнените работи, в това число и доставеното в дневния център обзавеждане и оборудване по сключения

договор за строителство, били заплатени от Сдружение „*****“ на изпълнителя по договора на 11.11.2014г. по фактура за авансово плащане и на 01.07.2015г. по фактура за окончателно плащане. Плащанията на изпълнените и извършени дейности по проекта, възложени с договора за строителство, били отразени от ДФЗ, а направените разходи за тях- в т.ч. и за доставката на процесните движими вещи, били възстановени на дружеството на 100% като безвъзмездна финансова помощ.

Адв.Е. К.-Д. депозира в първото съдебно заседание молба, с която сочи, че допълва отговора на исковата си молба с твърдението, че ищцовото дружество не е собственик на вещите, предмет на исковите претенции, а такъв се явява община З., която е придобила собствеността на процесните вещи (оборудването, намиращо се в сграда „*****“ в гр.З., ул. „П.М.“ 11) с изтичане на 5-годишна давност на основание чл.80, ал.1 ЗС. Сочи се, че Община З. е започнала ползването на вещите още с подписване на Договора за предоставяне на социални услуги при съвместно участие с рег. № *****/06.07.2015г. между Община З. и Сдружение „*****“. В подкрепа се цитират теоретични юридически постановки. Това възражение обаче съдът не е приел и допуснал за разглеждане, като преклудирало.

В съдебните заседания ищецът Сдружение „*****“ се представлява от упълномощената адв.С. Е. от САК, която заявява, че поддържа исковата молба. В хода по същество на делото адв.Е. моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан, като приеме за установено по отношение на община З., че съществува вземане в размер, както е присъден с издадената заповед за парично задължение по ч.гр.д. № ***/2021г. Моли за присъждане на направените разноски.

В съдебните заседания ответникът Община З. се представлява от упълномощената адв.Е. К.-Д. от САК, която оспорва исковата молба по основание и размер и в хода по същество на делото моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана по изложените вече съображения. Сочи, че вещите са придобити по давност, за което е наведено специално искане за произнасяне в тази насока и отхвърляне на това основание на иска.

Страните са депозирали писмени бележки в предоставения им от съда срок.

В своите писмени бележки адв.Е.- процесуален представител на ищеца, отново навежда искане за уважаване на предявения иск като основателен и доказан. Адв. Е. счита, че по делото се доказало, че Сдружение „*****“ е собственик на процесните движими вещи- оборудван и обзавеждан, подробно описани в исковата молба. Излагат се вече изложените съображения за това, като се посочва още, че независимо от изтичане на уговорения в чл.2 от Договора за учредяване право на строеж 7 годишен срок, от общината не са представени доказателства за надлежно придобиване на правото на собственост върху построеното, доколкото придобиването на собствеността въз основа на уговореното в чл.3 от договора не настъпвало „ex lege“. Сочи се, че не е спорно, а и се установява от събраните писмени и гласни доказателства, че дейностите по финансираня и одобрен от ДФЗ проект

по сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, са извършени от сдружението. Сочи се, че одобрените и финансирани от ДФЗ дейности, извършени с договора за строителство и предадени на сдружението с приемо-предавателен протокол за извършени СМР от 24.06.2015г. включвали редица строително-монтажни работи и доставка на материали и компоненти, вложени в строежа, които вещи са трайно прикрепени към сградата и като присъединени към нея са загубили характера си на самостоятелни движими вещи и са станали част от недвижимия имот, като собственикът на имота ги придобива съгласно чл.97- чл.98 ЗС. Не така стоял обаче въпросът по отношение на процесните движими вещи, които въпреки че са част от финансираните и одобрен от ДФЗ проект, по своето естество имали самостоятелен характер, не са трайно прикрепени към сградата и не са принадлежности към нея, респ. не следват собствеността на сградата, като същите са собственост на сдружението. Адв. Е. отбелязва, че процесните движими вещи са извън уговореното от страните по сключения договор за учредяване право на строеж, тъй като между страните е постигнато съгласие само за построеното. Неоснователно било твърдението на ответника, че към момента на сключване на договора сдружението не е разполагало с лиценз и не е било вписано в регистъра на доставчиците на социални услуги, което се опровергавало от представеното удостоверение за регистрация от 09.08.2013г. на Агенция за социално подпомагане към МТСП. Сочи се, че по делото няма спор, че между страните е сключен договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие с рег. № *****/06.07.2015г., както и че социалната услуга в дневния център за деца и/или хора с увреждания по силата на договореното между страните, се извършвало от общината като държавна делегирана дейност, в каквато насока са и показанията на свидетелите. Предаването на движимите вещи на *****, намиращи се в сградата „*****“ от сдружението на община З. било в изпълнение на поетите по договора за предоставяне на социални услуги при съвместно участие задължения на сдружението за осигуряване на подходящи условия за извършване на социалната услуга от страна на общината, като обективно и очевидно било, че без наличие на оборудване и обзавеждане дейността не би могла да бъде извършена, респ. социалната услуга да бъде предоставена. По делото се установило, видно от протокол от инвентаризация на движимо имущество, собственост на сдружението, находящо се в ***** от 12.10.2020г. и заповед на кмета на община З. от 09.10.2020г., че процесните движими вещи по вид и количество са налични така, както са предадени и са в държане на общината. Видно било, че сдружението е отправило искане до община З. на *****г. за уреждане на отношенията по повод сключения договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие, прекратен на 06.07.2020г. с изтичане на срока му, като общината е уведомена, че след тази дата ползва без правно основание както сградата, така и предаденото ѝ от сдружението за ползване имущество, подробно описано в Протокол за инвентаризация от 12.10.2020г. В предложението била отправена и покана за заплащане на обезщетение за ползване от общината без правно основание на собствените на сдружението вещи в размер на 1100 лв. месечно. Сочи се, че за процесния период- от 01.12.2020г. до 30.09.2021г., процесните движими вещи се държат и ползват от общината без правно

основание. В подкрепа на това обстоятелство била и водената между страните кореспонденция и приемо-предавателен протокол, с който общината е върнала в хода на процеса една от движимите вещи. В случая било доказано, че за процесния период общината се е обогатила за сметка на сдружението, тъй като последното е било лишено от възможността да ползва собствените си движими вещи, а общината е спестила разходите, които би плащала за тяхното ползване. Относно размера на претендираното обезщетение се иска да бъдат приети като обосновани и правилни заключенията на ВЛ по основната СТЕ и по допълнителната СТЕ, като при постановяване на решението се възприеме посоченият от вещото лице средномесечен пазарен наем за процесните вещи.

В депозираните от процесуалния представител на община З. писмени бележки се иска от съда при постановяване на решението да вземе предвид, освен изложеното в отговора на исковата молба и събраните доказателства, също и посоченото в бележките и да отхвърли предявените от Сдружение „*****“ искиви претенции. Прави се пореден опит да се въведе и обоснове довод, че ищцовото дружество не е собственик на процесните вещи, а такъв се явява община З., на основание изтекла в полза на общината 5-годишна придобивна давност. На следващо място се сочи, че исковите претенции не били доказани по основание и размер. По размер не били доказани, тъй като изготвената експертиза по делото не дала точно заключение, касаещо действителния размер на обезщетението, който да е съобразен с реалните стойности за региона на община З.. Поради това изготвената експертиза не следвало да се взема предвид при постановяване на решението. Соочи се още, че доколкото договорът, сключен между ищцовото сдружение и община З. за отстъпено право на строеж е основание за отпускане на финансовата помощ от ДФ „З.“, който пък от своя страна включва и оборудването, предмет на иска, правото на собственост и върху оборудването е преминало безвъзмездно върху собственика на земята, поради това, че то е част от целия договор с наименование „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“. В този смисъл община З. не дължала плащането му, още по-малко обезщетение за ползване, също както не дължала и обезщетение за ползване на сградата. Соочи се още, че по договора между страните за предоставяне на социални услуги при съвместно участие нямало изрично задължение за предоставяне на оборудването, нямало и клауза, че след прекратяване на договора община З. ще дължи заплащане на оборудването или обезщетение за неговото ползване. Ответникът се позовава на Постановление № 1 от 28.05.1979г. по гр.д. №1/79г. на Пленума на ВС и сочи, че съгласно същото за правилното изясняване на спора трябвало да се изследва връзката между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника, която обаче не била причинна, тъй като обогатяването не е следствие на обедняването. Счита се, че не е налице обедняване на ищеца, тъй като същият не е изразходвал собствени средства за закупуването на оборудването. С оглед на всичко изложено, исковите претенции били неоснователни и се иска отхвърлянето им.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, намира следното от фактическа страна:

От приложеното ч.гр.д. №***/2021г. на РС-П., с постановена по същото Заповед

№*** / 02.11.2021г. за изпълнение по чл.410 ГПК, се установява, че съдът е разпоредил Община З. да заплати на Сдружение „*****“ сумата от 11 000.00 лв., представляваща главница за обезщетение за ползване от община З. без правно основание на собствените на Сдружение „*****“ движими вещи – обзавеждане и оборудване, намиращи се в сграда „*****“ в гр.З., ул. „П.М.“ №11 за периода от 01.12.2020г. до 30.09.2021г. /по 1100.00 лв. месечно/, ведно със законна лихва от 29.10.2021г. до изплащане на вземането, както и сумата от ***.00 лв. разноски по делото за ДТ и сумата от 600.00 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение. В законоустановения срок е постъпило Възражение по реда на чл.414 ГПК от кмета на община З. за недължимост на вземането по издадената заповед за изпълнение. Във връзка с това възражение, което е постъпило в срок, ищецът Сдружение „*****“ е уведомен да предяви иск за установяване на вземането си по издадената в негова полза заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в едномесечен срок. Съобщението е получено на 29.11.2021г., а установителният иск, предмет на разглеждане от настоящия съдебен състав, е депозиран в съда на 23.12.2021г., т.е. в законоустановения едномесечен срок и съдът е образувал исковото дело.

Видно е от приложения по делото Акт №*** от 15.08.2013г. за частна общинска собственост /АЧОС/, вписан под № 31, том VII, партида № *****, ***** от 15.08.2013г в Служба по вписванията – гр.П. към АВп, че с него е актуван като частна общинска собственост на община З. /преди това публична общинска собственост, видно от АОС №*****г./ УПИ XIV, отреден за „Център за хора с увреждания“ от 1300 кв.м., полумасивна сграда на два етажа със застроена площ от 230 кв.м., кв.78 по плана на гр.З., одобрен със Заповед № *****г. и заповед № *****г., с местонахождение: гр.З., ул. „П.М.“ №11. В забележка в акта е записано: „С Договор за учредяване право на строеж № *****/*****г., вписан в РС-П., Служба по вписванията под № 44, том VII, парт. № ***** от 22.08.2013г. е учредено такова на СНЦ „*****“, представляван от И.Н. Г.- председател.“.

Цитираният в „Забележка“ към АЧОС Договор за учредяване право на строеж № *****/*****г., сключен между Община З. като Учредител и СНЦ „*****“ като Приобретател е приложен към исковата молба. В чл.1 е описан предметът на договора, а именно: че Учредителят, представляван от инж. М.В.И.- кмет учредява на Приобретателя, представляван от И.Н. Г. – Председател, право на строеж за цялостна реконструкция и ремонт на сграда /склад/ със застроена площ 230 кв.м. в Урегулиран поземлен имот *****, кв.78, целият от 1300 кв.м. по плана на гр.З., одобрен със Заповед № *****г. и Заповед № *****г., отреден за „*****“, с административен адрес: гр.З., ул. „П.М.“ №11, при съседни на имота: от изток – УПИ IX 701 и УПИ VII 701; от запад-улица; от север- УПИ XV 1907; от юг- УПИ XVII 1905, актуван с Акт за частна общинска собственост № *** от 15.08.2013г., вписан по разпореждане на съдия по вписванията при Районен съд-П. по партида на имота на 15.08.2013г. Според чл.2 от договора правото на строеж се учредява безвъзмездно за срок от 7 години, а според чл.3 – след изтичане на уговорения в чл.2 срок, правото на собственост върху построеното преминава безвъзмездно

върху собственика на земята- община З.. С Допълнително споразумение от *****г. към договора за учредяване право на строеж страните са се споразумели, че учреденото право на строеж включва всички спомагателни дейности, необходими за реализирането му, в това число частите: архитектурна, геодезия и вертикална планировка, електро, отопление и вентилация, ВиК, план за безопасност и здраве, пожарна безопасност, енергийна ефективност. Това допълнително споразумение е вписано под № ***, том I, партида № ***** на 15.11.2013г. в Служба по вписванията- П.. С последващ договор за учредяване право на пристрояване № *****/*****г. община З. е учредила на СНЦ „*****“ и право на пристрояване за изграждане на пристройка- асансьор от 4 кв.м. към сграда „*****“ от 230 кв.м. в УПИ XIV 1908, кв.78, по плана на гр.З., като отново е уговорено, че правото се учредява безвъзмездно за срок от 7 години и след изтичане на този срок правото на собственост върху пристроеното преминава безвъзмездно върху собственика на земята- община З.. И в двата договора е предвидено задължение /чл.5/ за приобретателя да реализира учреденото му право, като извърши строежа/пристрояването до 5 години от датата на подписване на договора. Във връзка с договорите за учредяване право на строеж и на пристрояване е била издадена Заповед № ***/22.10.2013г. от главния архитект на община З., с която е била допусната поправка в издаденото разрешение за строеж № 16 от 20.08.2012г., като е допълнено, че е учредено право на строеж за цялостна реконструкция и ремонт на сграда със РЗП 514.84 кв.м. в УПИ *****, кв.78 по плана на гр.З., както и че се променя наименованието на обекта.

Представен е и приет като писмено доказателство Договор № ***** от *****г. за отпускане на финансова помощ по мярка 321 „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, сключен между Държавен фонд „З.“ от една страна и СНЦ „*****“ от друга страна. Съгласно договора Фондът предоставя на Ползвателя безвъзмездна финансова помощ за извършването на дейностите, посочени в заявлението за подпомагане по проект № *****, а именно: „Реконструкция на съществуваща сграда за „*****“ гр.З.“ /чл.1.1./. Уговорено е, че помощта е в размер на 100% от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проекта, от които 80% се осигуряват от Европейския съюз и 20% от държавния бюджет на Република България /чл.1.2./. Уговорено е, че Фондът заплаща помощта по т.1.1. от договора, при условие, че инвестицията е извършена съобразно условията и сроковете, определени в договора, анексите към него, одобрения инвестиционен проект /чл.1.3/. Посочено е, че таблиците за одобрените инвестиционни разходи (Приложение №1) и Количествено-стойностните сметки за видовете работи, необходими за изпълнение на проекта (Приложение №3), подписани от двете страни по договора, представляват неразделна част от него. Уговорен е размерът на помощта, начина на отпускане и условията за това, както и всички права и задължения на двете страни. С договора Ползвателят се е задължил да извърши изцяло инвестицията при условията и в срока по договора /чл.4.13/. Задължил се е още в срок от 5 години от сключване на договора за отпускане на финансова помощ: да

използва подобрените/реконструирани/изградени въз основа на одобрения проект активи по предназначение и при условията на чл.45, ал.3 от Наредба № 25 от 29.07.2008г.; да не прехвърля правото на собственост и да не преотстъпва ползването върху активите, предмет на подпомагане, под каквато и да е форма, с изключение на случаите, когато това се изисква по закон и при условията на чл.45, ал.3 от Наредба № 25 от 29.07.2008г.; да не променя местоположението на подпомаганата дейност; да не преустановява подпомаганата дейност. Ползвателят се е задължил да сключи и поддържа валидна застраховка на имуществото-предмет на подпомагане до изтичане на 5 години от датата на сключване на договора.

Към описания договор между Фонд „З.“ и СНЦ „*****“ е представено приложение №3, където са описани включените в договора строително-монтажни работи /СМР/, като фигурира и раздел „обзавеждане“, където са описани по количества и цени вещи за обзавеждане на дневния център. На л.27-28 от делото е приложена техническа спецификация на оборудването и обзавеждането на обект: преработка на проект от „Дневен център за деца с увреждания“ и „*****“ по чл.154 ЗУТ, УПИ *****, кв.78, гр.З., община З..

По делото ищецът е представил целия набор от писмени документи, свързани със сключването и изпълнението на горесцитирания Договор № ***** от *****г. за отпускане на финансова помощ. Сред представените документи се намира Заповед № 03-РД/3132 от 2013г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“, с която е одобрено заявлението за подпомагане на СНЦ „*****“ и на основание на която е сключен договорът на *****г. Сред представените документи се намира и Договор за възлагане на строителство от 28.08.2013г. между Сдружение „*****“ като Възложител и „*****“ ООД като Изпълнител. С този договор Възложителят е възложил, а Изпълнителят се е задължил, в съответствие с параметрите на подадената от Изпълнителя и приета от Възложителя оферта, и в съответствие с изискванията на Възложителя, Закона за устройството на територията и свързаните с него подзаконовни нормативни актове да изпълни строително-монтажни работи по проект: „Реконструкция на съществуваща сграда за *****“ гр.З. за кандидатстване за финансиране по Мярка 321 „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. пред Държавен фонд „З.“, подробно описани в Приложение №1- оферта на изпълнителя. Посоченото място на изпълнение на договора е: гр.З., УПИ *****, кв.78. Подписан е между Сдружение „*****“ и „*****“ ООД Анекс №1/13.12.2013г. към Договор за възлагане на строителство от 28.08.2013г., с който е променена единствено цената по договора. Към Анекса е приложена променената Количествено-стойностна сметка. Представени са документи, свързани с извършените плащания по договора за финансиране и договора за строителство. Представена е и подробна количествено-стойностна сметка на извършени СМР от 24.06.2015г., която е изготвена съвместно от Възложителя и Изпълнителя по договора за възлагане на строителство и Строителен надзор. Представени са документи, свързани с проверки на Дирекция „*****“ към ДФ „З.“, за изпълнението на

проекта „Реконструкция на съществуваща сграда за ***** гр.З.“, обуславящи плащанията по Договор № ***** от *****г. за отпускане на финансова помощ.

Представени са и застрахователни полици за периода 2015-2019г. за имуществено застраховане. Застраховано лице е СНЦ „*****“. Към полицата, сключена през 2018г. е приложен опис на застрахованото имущество, съвпадащ с описаното по КСС.

От община З. са представили няколко на брой писма, изпращани им ежегодно от председателя на Сдружение „*****“ за периода 2016-2020г., с искане за превеждане от община З. на Сдружение „*****“ на сума, необходима за подновяване на застрахователна полица в изпълнение на Договор № ***** от *****г. Видно от представените преводни нареждания община З. е превеждала на Сдружение „*****“ исканите суми.

Издадено е от главния архитект на община З. удостоверение № 4/*****г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Реконструкция на съществуваща сграда с промяна предназначението ѝ в *****“, находящ се в УПИ *****, кв.78 по плана на гр.З..

От общински съвет З. е изискана и представена преписката по приемане на решение № 540 по протокол №52 от проведеното заседание на ОбС-З. на 27.01.2015г. Видно е от протокол №52 от 27.01.2015г., че девета точка от дневния ред за обсъждане в Общински съвет- З. е било „Разглеждане на предложение за разкриване на социална услуга в общността „Дневен център за деца и възрастни хора с увреждания“ в сграда в УПИ *****, кв.78, с адрес: гр.З., ул. „П.М.“ №11“. С 12 гласа „за“ е прието решение №540 за откриване на социална услуга „Дневен център за деца и възрастни хора с увреждания“ с капацитет 50 места и численост на персонала 20 щатни бройки, считано от 01.02.2015г.

Представено е по делото удостоверение за регистрация № ***** от 09.08.2013г., издадено от Агенция за социално подпомагане в полза на Сдружение „*****“ за предоставяне на социални услуги „Дневен център за възрастни хора с увреждания“. Регистрацията на сдружението за предоставяне на посочената социална услуга е заличена през 2019г. на основание чл.18д, ал.1, т.1 ЗП - по искане на регистрираното лице, видно от приложената Заповед № *****/26.08.2019г. на зам.изп. директор на АСП.

На 06.07.2015г. е сключен Договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие между община З. в качеството на Доставчик и сдружение „*****“ на основание чл.18а, ал.4 ЗСП и Решение № 540/27.01.2015г. на общински съвет- гр.З.. Договорът е сключен за срок от 5 години /чл.5, ал.1/ и има за предмет съвместно предоставяне на социална услуга по чл.36, ал.2, т.5, б. „а“ ППЗСП- Дневен център за деца и/или възрастни хора с увреждания с капацитет 50 места и обслужващ населението на общините А., З., К., М., П. и Ч. /чл.1/. В договора е уговорено, че социалната услуга ще се предоставя в Дневен център за деца и/или възрастни хора с увреждания, намиращ се на адрес в гр.З., ул. „П.М.“ №11 /чл.2/. С този договор община З. е поела следните задължения:

да осигури персонал за предоставяне на социалната услуга; да осигури средства за издръжка и редовно заплащане на консумативните разходи по предоставяне на услугата; да осъществява текуща поддръжка на сградата; да постави помощни средства за комуникация, указателни табели и системи за повикване в дневния център; да уведоми другата страна при възникване на затруднения за изпълнение на задълженията по договора /чл.3/. СНЦ „*****“ от своя страна се е задължило: да осигури денонощен достъп до дневния център на другата страна; да осигури подходящи условия за предоставяне на социалната услуга; да уведоми другата страна при възникване на затруднения за изпълнение на задълженията по договора.

Със Заповед № *****г. на изпълнителния директор на АСП е открит Дневен център за деца и възрастни хора с увреждания с капацитет 25 места, считано от 01.06.2016г., на адрес: ул. „П.М.“ №11, гр.З.. тази заповед е изменена със заповед № *****г. на изпълнителния директор на АСП като изразът „Откриване на Дневен център за деца и възрастни хора с увреждания“ се заличава и се заменя с: „Откриване на Дневен център за деца и младежи с увреждания“.

Видно от приобщен приемо-предавателен протокол от *****г. /л.48-50 от делото/, с него Сдружение „*****“ е предоставило за ползване на община З. описаното в табличен вид в 79 позиции имущество. Всички описани имущества фигурират в КСС-то по договора за отпускане на финансова помощ. С писмо, входирано в община З. с рег. № *****/23.12.2016г. от председателя на СНЦ „*****“ на кмета на община З. е предоставен списък на имуществото, което се намира в *****, гр.З., ул. „П.М.“ №11, като е посочено, че същото се води по баланса на СНЦ „*****“. Списъкът съвпада изцяло с описаното в приемо-предавателния протокол.

Приобщен е и протокол от инвентаризация на движимо имущество, собственост на СНЦ „*****“, находящо се в сградата на ***** в гр.З., с ползвател община З.. Протоколът е от 12.10.2020г. и в него е описано какво имущество са установили на място представителите на СНЦ „*****“ и община З.. Установеното имущество е описано в 80 позиции и съвпада с имуществото, описано в приемо-предавателния протокол от *****г., като единствено е добавен под номер 80 „кислороден апарат“, а инвалидните столове вместо 1 са 4 броя. В извършената инвентаризация като част от комисията са участвали, съгласно заповед № 463/09.10.2020г. на кмета на община З., като представители на общината, двама служители.

В хода на процеса с писмо рег. №***** от 30.12.2021г. кметът на община З. е уведомил председателя на Сдружение „*****“, че лап- топ *****, със сериен номер *****, по описа на имуществото на Сдружение „*****“, ползващо се в дневен център за деца и младежи с увреждания е повреден и негоден за използване, като с приемо-предавателен протокол от 26.01.2022г. лап-топът е предаден на представител на сдружението.

Приобщено е „Предложение“ от Сдружение „*****“ до кмета на община З., входирано в общината под рег. № *****/*****г., в което е посочено, че срокът на

договора за предоставяне на социални услуги при съвместно участие с рег. № *****/06.07.2015г. е изтекъл на 06.07.2020г., като след тази дата общината ползва без правно основание както Дневния център за деца и/или възрастни хора с увреждания, така и цялото намиращо се в него имущество/ дълготрайни материални активи – собственост на сдружението, подробно описани в инвентаризационен опис към 12.10.2020г. На това основание е предложено на община З. да заплати на Сдружение „*****“ сумата в размер на 55000 лв., съставляваща цената на цялото, намиращо се в Дневния център за деца и/или възрастни хора с увреждания, предадено на общината имущество/ дълготрайни материални активи -собственост на сдружението, подробно описани в инвентаризационен опис към 12.10.2020г., която цена е с 30% по-ниска от реалната пазарна цена на имуществото, определена към месец ноември 2020г. съгласно оценка на лицензиран оценител. Посочено е, че в случай, че община З. не приеме така отправеното предложение в разумен срок, то ще се счита за покана за заплащане на обезщетение за ползване без правно основание в размер на 1100 лв. месечно, считано от 01.12.2020г. на цялото, намиращо се в Дневния център за деца и/или възрастни хора с увреждания, предадено на общината имущество/ дълготрайни материални активи -собственост на сдружението. Представена е още една покана, входирана в община З. под рег. №*****/02.04.2021г., с която е заявено, че поради невземане на становище по отправеното предложение, за Сдружението е налице правен интерес да потърси правата си по съдебен ред, като преди това заявяват отново искане за доброволно уреждане на отношенията. Поискано е в 30-дневен срок община З. да върне дълготрайните материални активи, собственост на сдружението или алтернативно да заплати паричната им равностойност, а в 14-дневен срок- да заплати сумата от 4400 лв., представляваща обезщетение за ползване на вещите без основание за периода от 01.12.2020г. до 31.03.2021г. До председателя на Сдружение „*****“ е било изпратено писмо от 26.04.2021г. от кмета на община З., към което е посочено, че се прилага становище на Комисия ТСУ към Общински съвет – З.. В писмо от общински съветник, председател на ПК „ТСУ“ до кмета на община З. е отразено, че обстойно е обсъдено постъпилото писмо от Сдружение „*****“ и се стигнало до становище да не се отговаря на поканата за заплащане на сумата от 55000лв., както и на сумата от 4400 лв.

Допусната е по делото Съдебно-техническа експертиза, която да даде заключение за размера на средномесечния пазарен наем за процесните вещи- обзавеждане и оборудване, подробно описани в исковата молба по вид и количество за процесния период от 01.12.2020г. до 30.09.2021г., както и общо размерът му за този период. Изготвени са техническа експертиза и допълнителна техническа експертиза. Първоначално изготвената от вещото лице Н. Н. експертиза е дала оценка по метода на пазарните аналози на средномесечния пазарен наем за вещите, за които има пазарни аналози, защото за голяма част от вещите не са открити аналози. При изготвяне на заключението по допълнителната експертиза вещото лице е използвало и метода на приходната стойност, като преди това е направила обстоен оглед на място на процесните вещи, при който е установила, че те са в добро състояние и се използват по предназначение. В заключението е посочено, че общата

стойност на месечния наем за процесните вещи за периода от 01.12.2020г. до 30.09.2021г. е 10670.00 лв. по приходния метод и 9620.00 лв. по метода на пазарните аналози, а средномесечният пазарен наем от двата метода за периода 01.12.2020г.-30.09.2021г. е 10145.00 лв. Описано е как вещото лице е достигнало до посочените суми. В съдебно заседание вещото лице Н. Н. пояснява, че разликата в двата използвани метода е, че при приходния метод се отчита овехтяването и капитализирания приход, който би имал собственикът на вещта и наемателят на вещта от това, че я използва. Казва, че вещите, които е видяла на място, са били в добро състояние, установено визуално и се използват, като съответстват на посочените в документите по делото, с изключение на една съдомиялна машина и пожароизвестителна централа, които не открила в списъците по делото, но фигурирали на място. Същите е видно и че не са включвани в изчисленията на експертизата.

Разпитани са в хода на делото двама свидетели, които имат наблюдения относно спорните въпроси – по един, доведен от всяка от страните.

Ищцовата страна е поискала разпит като свидетел на А.Т.И., който твърди, че е учредител на Сдружение „*****“ и от учредяването му е член на управителния съвет. Свидетелят твърди, че от 2013г. сдружението има отношения с община З. по повод на Дневен център за деца с увреждания, като от сдружението кандидатствали по този проект, тъй като общината нямала възможност да кандидатства, поради което ги помолили те да участват. Кандидатствали по проект пред Държавен фонд „З.“ по програма „Развитие на селските райони“. Според свидетеля проектът имал две основни части- „Реконструкция на сграда“, която била в отчайващо състояние и трябвало да се направи почти цялостен ремонт и „Пълно оборудване“ на дневния център за хора с увреждания. От страна на сдружението бил избран изпълнител- фирма „*****“, която трябвало да извърши ремонта, както и доставката и монтажа на цялото оборудване. Строителните дейности и останалите съпътстващи дейности, заедно с доставката и оборудването завършили в средата на 2015г., когато получили и разрешение за ползване. Тогава бил открит официално и центърът. Безвъзмездната помощ била в размер на 100%, поради което сдружението не било заплащало средства за оборудването. Свидетелят И. е наясно, че от община З. през 2013г. са учредили на сдружението право на строеж за срок от 7 години. Твърди, че сдружението си извадило пред 2015г. лиценз за ******, като намерението на сдружението било да извършва социалната услуга след завършване на строителните работи, но през това време кметът на община З.- М.И., решила, че те ще извършват тази дейност, за което просто ги уведомили. Свидетелят сочи, че през 2015г.- малко след като получили разрешението за експлоатация, сключили с община З. договор за съвместна дейност, за да може да се осъществява дейността поне на първоначален етап, докато от общината си извадят лиценз. Свидетелят твърди, че своя лиценз за социалната услуга са закрили през 2018-2019г., след като вече центърът работел с лиценза на община З.. Според свидетеля оборудването, което било част от проекта, дали на община З. през 2016г., когато те успели да получат лиценз за тяхната дейност. Когато бил сключен договорът за съвместна дейност дневният център все още бил център за хора с увреждания, за каквото сдружението имало лиценз. Тогава

общината решила да променя дейността на центъра и се забавила почти година с лицензирането. Именно заради това вещите им били предадени една година по-късно от сключването на договора. Вещите били предадени с протокол. Всичко било работещо и чисто ново към онзи момент. И към момента твърди, че всичко работи, но вече просто не е ново. Едно единствено нещо било върнато- преносим компютър, който се е повредил. Свидетелят неизчерпателно изброява какво е оборудването, което е предадено на общината- няколко климатика, няколко телевизора, колони и микрофони, обзавеждане на столовите помещения- маси и столове, обзавеждане за специализираните кабинети- пътеки за бягане, стени за катерене, топки и др., а също така конвектори и миялна машина за кухненския бокс. Свидетелят описва какво представлява дневният център- около 500 кв.м. на два етажа, предназначен за хора с увреждания. Казва, че е ходил там и е виждал, че се използват климатиците, телевизорите и студиата. Оборудването към момента ползвала изцяло община 3.. Според свидетеля почти всяка година е правена инвентаризация, като последната е от 2020г., след като изтекъл договорът за съвместна дейност. Свидетелят казва, че е присъствал на тази инвентаризация и всичко излязло и е било там. Състоянието на вещите преценява като нормално, задоволително. Свидетелят И. обяснява защо те са кандидатствали по проекта. Казва, че когато един бенефициент кандидатства по един проект и го спечели, в този период няма право да кандидатства по втори проект. Община 3. по това време била вече кандидатствала по някакъв проект, който спечелила и когато се отворила възможността за дневния център, тя нямала право да кандидатства и предложила на сдружението. Според свидетеля оборудването на дневния център е било част от целия проект, но компонентите били два- единият бил строителство, а другият- монтаж и доставка на оборудване. Договорът бил на обща стойност за двата компонент. Фирмата изпълнител избрали чрез процедура измежду 3 фирми. Според свидетеля И. разходите по кандидатстването се поели от община 3., които имали изготвен стар проект, който проект сдружението преработило изцяло безвъзмездно, за да отговори на изискванията на ДФ „3.“. Ръководител на проекта било лице от сдружението. От фирмата-изпълнител им предоставили списък с цените за оборудването, който бил прегледан от тях и впоследствие- одобрен от ДФ „3.“. Вещите били платени именно по тези цени. Проектът бил два пъти проверяван от ДФ „3.“. Единият път бил веднага след получаване на финансирането в края на 2013г.-2014г. Идвали и правили пълна ревизия дали всичко по проекта е доставено, дали е монтирано и дали функционира. Вторият път бил заключителният доклад- 4 дни преди изтичане на 5-годишния срок по договора. И двете проверки минали без никакви забележки. Според свидетеля оборудването било предназначено само за центрове за хора с увреждания. Според свидетеля първоначално центърът е заработил именно като такъв за хора с увреждания, като впоследствие общината го променила на „деца и младежи с увреждания“ през 2016г. Действия по прекратяване на договора за съвместна дейност според свидетеля И. не са предприемани, тъй като договорът бил за 5 години и горе-долу съвпадал с устойчивостта на проекта. През това време сдружението предоставяло безпрепятствен достъп на общината до дневния център. През 2020г. се сменил кметът. Два-три месеца по-късно от сдружението изпратили писмо, с което уведомявали, че този договор е изтекъл и следва да се разберат, но въпреки многократните

срещи и разговори, предложенията за уреждане на отношенията останали без успех. Според свидетеля идеята на сдружението била да си вземат обратно оборудването от центъра, което си е тяхно или да се споразумеят общината да им го заплати на някаква остатъчна стойност или пък да заплаща месечен наем за това, че го ползва. Свидетелят твърди, че в договора с общината не е имало клауза, според която оборудването да стане собственост на собственика на сградата, а имало уговорка единствено, че с изтичане на договора за учредяване право на строеж, всички строителни неща, остават за общината.

Свидетелката М.В.И. е бивш кмет на община З.. Тя твърди, че е запозната много добре с проекта, тъй като през цялото време „движела“ нещата в качеството си на кмет. Казва, че през 2013г. се отворили проекти към Държавен фонд „З.“ за малки общини, като имало ограничение от един проект за община. Според свидетелката община З. по това време имала нужда от много неща, като единият проект, за който кандидатствала общината, бил много важен за града, а другият проект, който трябвало да направят, бил в сферата на социалните услуги, тъй като трябвало да се закрие съществуващият по това време „Дом майка и дете“, поради което решили, че могат да прехвърлят услугата от грижа за малки деца към грижа за хора в неравностойно положение. От ДФ „З.“ им казали, че могат да кандидатстват чрез НПО. Свидетелката проверила кои са действащите НПО-та и открила две, едното от които сдружение „*****“. Оказало се, че познава хората в това сдружение и може да им се довери напълно. Поканила ги на разговор и им обяснила, че общината няма възможност да кандидатства по още един проект, но е важно за общината и че съдействайки сдружението може да направи нещо добро за общината, което да остане за хората. Те дали своето съгласие, а общината щяла да поеме всичко. Цялото проектиране се направило от общината, без участие на сдружението. Били поканени терапевти и според тяхната специфична дейност обсъдили какво оборудване ще е нужно. Свързали се с фирма, към която трябвало да заявят някаква сума за оборудване. Направена била калкулация. От сдружението се искало само да кандидатства с готовите документи, направени от общината, като към онзи момент от сдружението нямали никакви искания. В ДФ „З.“ нямало проблем. На сдружението се предоставило право на строеж. Започнало строителство. От сдружението не се заплащали никакви разходи, защото сумите по разходооправдателните документи се покривали от общината. Със сдружението действали в съгласие. След като открили дневния център, те имали едно искане – един техен член да бъде назначен на работа, което искане било приветствано и уважено. Според свидетелката по време на строителството имало член на сдружението, който много внимателно наблюдавал процеса и всеки един разход, което било добре и за двете страни. Свидетелката И. заявява, че никога не е стояло на дневен ред и не са водени разговори с общината да се изплащат никакви средства или нещо да остане на сдружението. Решението за кандидатстване по проекта било минало и през общински съвет, където били дебатираны различни изходи на това кандидатстване, включително самото право на строеж и още тогава идеята била всичко да остане в полза на общината. Нямало обаче писмено споразумение. Нямало споразумение и за изплащане на суми към сдружението. Свидетелката И. твърди, че оборудването е избрано според дейностите, които щели да се предоставят в този център. Сочи, че имало стаи за физиотерапия, за почивка, в

които стаи имало маси и столове, специални уреди за терапия, гардероби. Оборудвани били и стаи за рехабилитация. Оборудването било доставено след приключване на ремонтните дейности по самата сграда. Свидетелката не си спомня коя е фирмата-изпълнител, доставила оборудването. Казва обаче, че оборудването е част от самия проект, тъй като без него не може да се предоставя услугата. То било предадено с приемо-предавателен протокол, като вещите били същите като по КСС за проекта. Свидетелката твърди, че общината и сдружението били едно- заедно действали. Смята, че сдружението не могли да си изкарат лиценз за тази услуга, но имали лиценз за сградата, така че сградата имала лиценз от сдружението, а услугата се предоставяла от община З.. Разбрали се официално да работят заедно, но не си спомня да са имали писмен договор, който да обективира тази уговорка. На свидетелката е предявен договорът за предоставяне на социални услуги при съвместно участие, който тя потвърждава, че носи нейн подпис. Свидетелката твърди, че до последния момент, в който тя е била кмет- през 2019г., вещите били в много добро състояние, включително имало и ново оборудване, което общината регулярно закупувала за усъвършенстване на дейностите.

Други относими доказателства не са ангажирани в процеса и не следва да се обсъждат, освен вече обсъдените.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.59, ал.1 ЗЗД – за признаване за установена дължимостта на обезщетение за ползване на чужди вещи без правно основание за определен период. Акцесорен иск не е предявен, а единствено искане за присъждане на законна лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

Установителният иск по чл.422 ГПК е допустим, тъй като е предявен в срок, в резултат от своевременно депозирано възражение по чл.414 ГПК от длъжника в заповедно производство, имащо за предмет същото вземане.

Както съдът е посочил и в доклада по делото, по предявения иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.59, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца Сдружение „*****“ е да докаже както своето обедняване, така и обогатяването на ответника, връзката между обедняването и обогатяването, а също и всички общи факти, от които се твърди, че произтичат обедняването и обогатяването, включително правото на собственост върху ползваните вещи.

В тежест на ответника по иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.59, ал.1 ЗЗД, доколкото го твърди, е да докаже положителния факт- наличие на основание за ползване на вещите, от които другата страна твърди, че се е ползвал без основание.

От събраните писмени и гласни доказателства по несъмнен начин се установява развитието на фактите в периода 2013г.-2020г. Установява се, че към 2013г. община З., която вече е имала одобрен проект по програмата за развитие на селските райони за периода

2007-2013г. и не е имала право на втори такъв, е поискала от Сдружение „*****“ да кандидатства пред ДФ „З.“ по социален проект за дейности, полезни за общината, а именно: „Реконструкция на съществуваща сграда за *****“, гр.З.“, в която сграда след това да се предоставя социална услуга. Съгласно чл.4, ал.1, т.9 от НАРЕДБА № 25 от 29.07.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. финансова помощ се е предоставяла за инвестиции в инфраструктура, обзавеждане и/или оборудване за изграждане или подобряване на центрове за социални услуги. Желанието на община З. било именно за такава инвестиция, за която обаче трябвало да се получи финансиране и тъй като Сдружение „*****“ било подходящ кандидат, тогавашният кмет на общината- М.И., постигнала съгласие с председателя на сдружението последното да кандидатства за отпускане на финансова помощ по мярката вместо общината. За да може ищецът да кандидатства за финансовата помощ и доколкото имотът и сградата в него, която следвало да се реконструира, били общинска собственост, община З. учредила на 18.08.2013г. в полза на Сдружение „*****“ срочно /за 7 години/ право на строеж за цялостна реконструкция и ремонт на сграда със застроена площ от 230 кв.м., находяща се в собствения на общината УПИ ***** в кв.78 на гр.З., без обаче в договора да се сочи, че целта на учреденото право на строеж е кандидатстване за финансиране пред ДФ „З.“. Сдружението подало документи за кандидатстване за финансиране по проект „Реконструкция на съществуваща сграда за „*****“ гр.З.“, било одобрено и сключило на *****г. договор с ДФ „З.“ за отпускане на 100% финансова помощ, включваща освен реконструкция на сградата като строителни дейности, също и обзавеждане и оборудване на същата като център за хора с увреждания. Инвестиционният проект бил надлежно изпълнен чрез избрана фирма-изпълнител: „*****“ ООД, с която Сдружение „*****“ сключило договор за възлагане на строителството и която фирма извършила цялостната реконструкция на сградата, доставила и цялостното оборудване за помещенията в сградата. През юни 2015г. изпълнението на дейностите било факт и община З. издала удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж „Реконструкция на съществуваща сграда с промяна на предназначението ѝ в *****“. В началото на юли 2015г. между община З. и Сдружение „*****“ бил сключен Договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие, по силата на който сдружението предоставило безпрепятствен достъп до реконструираната сграда на община З., а през 2016г. предало на общината с приемо-предавателен протокол и намиращите се в сградата обзавеждане и оборудване, което се ползва и до настоящия момент.

Горното не е и спорно между страните. Основен спорен въпрос между тях е чия собственост са процесните вещи, заплащане за чието ползване ищецът претендира, който въпрос е съществен за изводите по делото, тъй като от него се предопределя преценката имал ли е ответникът основание да ползва вещите, дали същите са чужди нему и дали има евентуално настъпило обедняване при ищеца и обогатяване при ответника, намиращи се в причинна връзка.

За съда е очевидно от събраните доказателства, че действителната воля на кмета на община З., искайки неофициално съдействието на Сдружение „*****“ за участие по проект, резултатите от който да останат в полза на община З., е била сдружението да осъществи за общината скрито косвено представителство по смисъла на чл.292, ал.2, изр.1 ЗЗД, т.е. извършване на възложеното правно действие „от свое име, но за чужда сметка“. Това се потвърждава и от установените факти, че община З. е организирила изготвянето на проекта за кандидатстване за финансиране, заплащала е каквито е нужно разходи, включително застрахователните премии по застрахователните полици, които сдружение „*****“ се е задължило пред ДФ „З.“ да поддържа. По същността си скритото косвено представителство не представлява симулативна сделка и не е нищожно, а е предвидена в закона правна фигура. Изисква се наличие на три страни, между които възникват различни, но детерминирани едно от друго правоотношения. Посочената конструкция предполага сключване на три сделки – учредителна, изпълнителна и отчетна. Извън нея остава правоотношението между доверителя и третото лице, защото след даването на сметка и прехвърляне на резултатите от изпълнителната сделка, косвеното представителство се прекратява. В настоящия случай учредителната сделка е Договорът за учредяване право на строеж № *****/*****г. между община З. и Сдружение „*****“, с който на сдружението е учредено право на строеж за реконструкция и ремонт на сграда в имот общинска собственост, с една единствена идея- на основание на така учреденото право на строеж сдружението да може да кандидатства за финансиране на строежа пред държавен орган. Изпълнителната сделка е Договорът за финансиране между сдружение „*****“ /скритият косвен представител/ и Държавен фонд „З.“ /трето лице/, по която сдружението обаче е придобило правата в своята правна сфера. Идеята е била третото лице- Държавен фонд „З.“ да не знае, че правото се придобива за община З., тъй като тя не е имала право да кандидатства за това финансиране, а впоследствие- след преминаване на 5-годишния период на устойчивост на проекта за финансиране и след сработване на клаузата по чл.3 от договора за учредяване на право на строеж /че след изтичане на уговорения срок от 7 години правото на собственост върху построеното преминава безвъзмездно върху собственика на земята- община З./, имаща роля да замести отчетната сделка, собствеността на всичко, което е било финансирано от европейските и държавни средства по силата на договора за отпускане на финансовата помощ, ще премине в patrimoniума за община З..

Горната конструкция е юридически издържана, но при възникнал спор между доверителя и косвения представител, какъвто има в случая, следва да се обсъдят установените факти и до какви правни изводи водят те.

В случая, никоя от страните не навежда директно твърдение за установено между тях скрито косвено представителство, но фигурата му е ясно разпознаваема както от твърденията за последователността на действията им, така и от събраните доказателства – писмени и гласни в съвкупност. Показанията на разпитаните свидетели, които много описателно и непротиворечиво представиха пред съда фактологията на отношенията, по

категоричен начин установяват скритото косвено представителство, което е било уговорено и прието и от двете страни - доверителя /община З./ и скрития косвен представител /Сдружение „*****“/, както и факта, че не е имало уговорка между тях някаква част от придобитите от косвения представител права по изпълнителната сделка, да остават за него. Показанията на свидетелите се подкрепят от писмените доказателства, в които може да се проследи поредица от правни действия с насоченост за обслужване на първоначалната уговорка сдружение „*****“ да поеме правна роля, чрез която да изпълни целения от общината резултат- получаване на финансиране по проект, чрез който сграда-общинска собственост ще бъде реконструирана и оборудвана като център за хора с увреждания, а всички подобрения и реконструкции да станат собственост на общината. Тъй като по договора за финансиране обаче, сключен с третото лице- Държавен фонд „З.“, Сдружението е поело задължение, да ползва подобренията и реконструкциите по предназначение, да не прехвърля правото на собственост, да не преотстъпва правото на ползване върху вещите, предмет на подпомагане и да не преустановява подпомаганата дейност, за доверителя и скрития пълномощник е било невъзможно да реализират отчетна сделка и са я отложили във времето, но са намерили друг юридически способ за включване на общината в дейностите, за които ще се използва реконструираната и оборудвана сграда, а именно: договор за предоставяне на социални услуги при съвместно участие. Така доверителят и косвеният представител още веднъж са потвърдили своята уговорка правата на сдружението да се считат за права на общината. Съгласно чл.292 ал.2 ЗЗД в отношенията между косвения представител и доверителя правата от изпълнителната сделка се считат за права на последния. Овластителната сделка, поради косвено представителство, остава скрита. В случая- тя първо е договорена устно, а след това е скрита умело в уговорките на договора за отстъпване право на строеж, тъй като това отстъпване е направено със срок. Тази срочност на отстъпване правото на строеж няма друго обяснение, освен договореното между страните косвено представителство. Правото на строеж представлява ограничено вещно право върху чужд недвижим имот, по силата на което притежаващото го лице може да построи определена постройка в този имот и да стане нейн собственик. За разлика от останалите вещни права, които предполагат вече съществуващи в материалния свят вещи, спрямо които техните титуляри могат да осъществяват определено въздействие (право на собственост, право на ползване, право на преминаване през чужд недвижим имот и пр.), правото на строеж е насочено и цели създаването на една нова, бъдеща вещ – постройка, която е трайно прикрепена към притежаван от друг правен субект недвижим имот. Икономическият смисъл при учредяването на правото на строеж е именно възникването и придобиването на собствеността върху бъдещата сграда, проектирана за изграждане в съответния недвижим имот. Правото на строеж са използва като юридическо средство за придобиване на правото на собственост върху бъдещата сграда. В случая обаче сдружение „*****“ е приело да се откаже, след изтичане на 7-годишен срок, от очакваното право на собственост върху построеното, защото е било наясно с ролята, която има, а именно: скрит косвен представител. Вместо страните да предвиждат реализиране на отчетна сделка, с включването на чл.3 в договора за отстъпване право на строеж, са предвидили автоматично

настъпване на отчетната сделка - с изтичане на определения срок. Същият е изтекъл на 16.08.2020г. и правата върху построеното са преминали върху общината. Макар страните да не са записали изрично в писмен вид, че по отношение на движимите вещи – оборудване и обзавеждане, финансирани посредством договора с ДФ „З.“, ще важи същото, както за построеното, установява се, че уговорката включва и тях, тъй като кандидатстването за финансиране от страна на косвения представител е по целеви проект, който е единен и включва реконструкция и оборудване на сграда, която да се използва за *****. Без движимите вещи и оборудването, закупени по програмата за финансиране, сградата не би имала същата функция, а изначалната идея, с която двете страни са постигали своите уговорки, е била община З. да се сдобие с ***** , който да се ползва с това предназначение.

Процесуалният представител на ответника не е предявила инцидентен установителен иск за собствеността на движимите вещи и оборудването, чрез ползването на които се твърди, че общината се е обогатила, но такъв един довод за собственост, на основание чл.292, ал.2 ЗЗД, може да се наведе и чрез възражение, каквото в случая следва да се счита, че е направено още с отговора на исковата молба. Това възражение се извежда от твърдението, че договорът, сключен между ищцовото сдружение и община З. за отстъпено право на строеж, е основание за отпускане на финансовата помощ от ДФ „З.“, който пък от своя страна включва и оборудването, предмет на настоящия иск, то правото на собственост и върху оборудването е преминало безвъзмездно върху собственика на земята, поради това, че е част от целия проект с наименование „Реконструкция на съществуваща сграда за Дневен център на хора с увреждания гр.З.“. Макар и не прецизно формулирано, възражението е направено и съдът дължи произнасяне по него. Доколкото, както вече бе посочено, в отношенията между косвения представител и доверителя правата от изпълнителната сделка /в случая- правата по договора за финансиране между Сдружение „*****“ и ДФ „З.“/ се считат за права на доверителя, то следва да се достигне до единствен правен извод, че правата, които сдружението изразява претенция да притежава, всъщност са права на общината и доколкото процесът се води между тези две лица, за тях ще се приложи чл.292, ал.1, изр.2 ЗЗД. В този смисъл във вътрешните отношения с община З., ищецът сдружение „*****“ никога не е ставало собственик на оборудването и обзавеждането на Дневния център. Оборудването и обзавеждането за сградата имат специфична роля – да я превърнат от обикновена сграда в социална институция и именно затова финансирането по мярката, по която сдружението е кандидатствало като скрит косвен представител на общината, е покрило и стойността на оборудването. Сдружението в нито един момент не е харичило собствени средства за оборудване на сградата, нито е поемало никакви разходи, за да се счита, че това оборудване е придобило за себе си. Напротив- сдружението е действало за сметка на община З., а реконструирането на сградата- от една страна и оборудването и обзавеждането на същата – от друга страна, несъмнено са част от единен инвестиционен проект, към реализирането на който община З. е насочила усилията си, макар и използвайки сдружението като свой скрит косвен представител, а последното е приело уговорката и своята роля на такъв скрит косвен

представител.

При всичко гореизложено, съдът приема, че в отношенията между страните собственик на процесното оборудване и обзавеждане, намиращо се в дневния център за хора с увреждания в гр.З., за неоснователното ползване на което се иска заплащане на обезщетение, е община З., поради което същата е имала пълното право да ползва вещите като техен собственик и в този смисъл липсва както обогатяване от нейна страна, така и обедняване от страна на Сдружение „*****“. Поради това не е налице основание за уважаване на предявения установителен иск с правно основание чл.422 ГПК вр. чл.59 ЗЗД и същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен в своята цялост, като издадената заповед за изпълнение няма да влезе в сила и да породи правно действие.

Наведеното от ответника община З. възражение за придобиване на процесното оборудване, за неоснователното ползване на което се иска заплащане на обезщетение, по давност, не следва да бъде разглеждано, поради две причини. От една страна то е недопустимо, тъй като към момента на навеждането му е било вече преклудирано и това е съобщено на страната още с окончателния доклад на съда. От друга страна, това възражение е наведено като евентуално и доколкото искът е отхвърлен на друго основание, то отново не подлежи на разглеждане.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК предвижда, че ответникът има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, но доколкото адв.К.-Д. заяви в последното съдебно заседание, че не претендира разноски, с оглед диспозитивното начало в процеса такива не следва да се присъждат на ответника община З..

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от СДРУЖЕНИЕ „*****“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.З., община З., обл. София, ул. „*****“ №39, представлявано от председателя на УС- И.Г. срещу ОБЩИНА З., ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.З., община З., област София, пл. „*****“ №1, представлявано от кмета С.Г., иск с правно основание чл.422 ГПК вр. чл.59 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 11 000 лв. /единадесет хиляди лева/ – главница, представляваща обезщетение за ползване от община З. без правно основание на собствени на Сдружение „*****“ движими вещи- обзавеждане и оборудване, намиращо се в сграда „*****“ в гр.З., ул. „П.М.“ №11 в размер по 1100 лв. месечно, за периода от 01.12.2020г. до 30.09.2021г., ведно със законната лихва, считано от 29.10.2021г. до изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № ***/02.11.2021г. по ч.гр.д. № ***/2021г. по описа на РС-П., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в 2-седмичен срок от

съобщаването му на страните пред Софийски окръжен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____